

Publicerad 2014-07-01 21:48 av Vanja-Kristina Morgell

Fri man

Den 17 september 2012 klockan 01:00 får Karl frågan av Facebook: "Vad tänker du på just nu?"

Karl är ivrig att meddela sig, men sträcker sig ändå efter whiskyflaskan och håller upp ett glas innan han skriver:

"I'm a Free Man och ingen kan äga mig. Jag blir så trött när man vill ha kontroll och bli svartsjuk på mig för ingenting. Jag blir så trött..."

Freeman det är Karl. Han sitter vid köksbordet. Högtalarna spelar Wagner. Han är fortfarande riktigt snygg, han tror att folk brukar prata om det. De jämnåriga männen åldras, får bukfetma... Han är helt enkelt mer tilldragande än de flesta. Har dessutom ett bra jobb, bor i villa; har inflytelserika bekanta, och ett antal ston som står och stampar i spiltan och som han sköter med diskretion.

Ett gilla... två... tre... En kommentar från kollegan som just lämnat den svartsjuka mannen som brukade slå henne:

"Känner igen det där..."

Han har förstås aldrig berättat för kollegan att han fullständigt förstår hennes man, men han har sagt det till många andra. Världen är ingen plats för svaga individer. Det vet alla. Särskilt inte för sådana som inte kan göra sina män nöjda. Bittra kärringar.

Klockan 01:05. Fortfarande bara tre personer som gillat. Han dricker några klunkar av whiskyn och kollar vilka som gillat. Måste han göra en ny statusuppdatering? Sover alla redan? Är de ute? Nej där. Sju gilla. Det artar sig. Han lutar sig tillbaka i stolen och gillar den enda kommentaren. De flesta som ser hans uppdatering vet vem han pratar om (och förstår hans lidande).

Whiskyflaskan är halvtom. Han borde dricka en kopp kaffe, men då skulle han väl inte kunna somna. Han dricker ett glas vatten. I morgon ska han sova hela förmiddagen om bara barnet på övervåningen låter honom. Han måste tvinga henne att låta honom sova. Det skulle räcka med ett tonfall. Han kokar en kopp kaffe.

Tassande i trappen. Inte katten. Har hon legat vaken? Han har inte tänkt på att kolla och nu står hon i dörröppningen, fortfarande påklädd.

-När kommer Mamma?

-Jag vet inte, varför har du inte bytt om till pyjamas?

-Jag kan inte somna. När kommer Mamma hem?

-Gå upp igen! Han spiller lite kaffe på tangentbordet när han hastigt kollar om han fått några fler ”gilla”:

-Kan vi åka dit i morgon, vi har inte varit där på två veckor!?

-Tyst! Jag gör viktiga saker här nere och du ska sova! Klockan är över ett!

-Vadå viktiga saker? Du är på Facebook, varför går inte du och lägger dig i så fall? Hon är sex år och borde inte säga emot men hon fortsätter ändå:

-Det är dags att vi åker till Mamma, det är faktiskt inte bara du som bestämmer i det här huset!

- Och du vill träffa Mamma i morgon!? Jag tror inte ens hon vill komma hem till en sådan uppkäftig jävla unge!

Han drar upp volymen i högtalarna. Tonfallet, de övertydliga gesterna. Han är bra på det här. Hon är redan på väg upp för trappan igen.

-Och ta på dig pyjamas!

Hon kommer förstås att se hans uppdatering. Han hoppas att hon blir sårad. Om hon redan sover kommer hon att se den i morgon. Han borde ta bort henne från Facebook så att hon kan göra en ny vänskapsförfrågan. Gör hon det skulle han lägga till henne igen. Om hon förtjänade det. Varför hade han skaffat ett barn till med henne egentligen när hon var så ful?

Facebook till Karl klockan 03:17:

-Sjutton individer, mest kvinnor har tryckt på gilla-knappen. Tre kommentarer. Alla stödjande. Du kan nog gå och lägga dig nu.

18 september 2012 klockan 10:00. Barnets mor till läkaren:

-Jo, det verkar ju inte som om pappan kan komma för genomgången idag. Jag får inte tag på honom. Ni kanske kan försöka?

-Okej, hm... Det var dumt. Vi måste veta att situationen kommer att fungera hemma innan vi skriver ut er. Det är en allvarlig sjukdom.”

18 september klockan 07:30. Kommentar nummer fyra:

”Freeman förväntas inställa sig hos sjuk son och hustru på sjukhus klockan 10:00 för slutlig genomgång av sons mediciner, hjälpmedel och omvårdnad. Freeman får annars leva ensam i Alaska med whisky vid lägereld i romantisk dröm!”

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Vanja-Kristina Morgell med Poeter.se id #9202 innehar upphovsrätten